

י"ל ע"י
 מערכת 'ממשיכים להלחם'
 שע"י קעמפ אורו של משיח
 'גן ישראל בארה"ק'

ב"ה

ממשיכים להלחם

ה'תשע"ט

חודש סבת // גליון מס' 3 (116)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מלחמה
 על כס המלוכה

עמ' 8

התאופון ההרבי

תקציר:

עת בה שרויה המעצמה העותומאנית בקרב על אדמתה, מפתיע הגנרל בתוכנית מגירה שמצא בשתי תיבות עתיקות, עמוק עמוק בשדה הקרב..

← ובדרומה של היבשת..

תחת עצי התאנה סביב לבריכת הדגים המלכותית יושבים קציני הצבא האזרבייג'ני, אוחזים בידיהם כוסות נחושת מוצפות במשקאות משכרים, נראה היה כי אלו אינם חשים כלל במלחמה האופפת שני מעצמות עולם, דמם של חייליהם נשפך כמים על כל פיסת אדמה כבושה והם נהנים מהשלל הרב, ששים על לא להם..

כך אכן היו פני הדברים, אך לא לזמן רב.. פניהם השתנו באחת לשמע קולות פרסות הסוסים הקרבות, פרש מבוהל פרץ אל תוך הגינה המלכותית, ניכר היה כי ביאתו הנה עלתה לו כמעט במחיר חייו, במהירות מבהילה קפץ מסוסו הגבוה, מוסר כמה מילים אל שר הצבא, תוחב מספר מגילות לכיסו, ואף רץ חזרה אל הלא נודע..

הס הושלך בין הנוכחים, ניתן היה לחוש את המתח שחדר באחת בקרב חברי האצולה האזרבייג'נית, לכוז משימה הם

לא ציפו..

מוודים את הזמן הספור שנותר, מעמיסים מעט ציוד קרבי נחוץ על גבי הפרשים ומתכוננים לצאת לאן אשר יוטל עליהם...

טרם צאתם הכריז שר הצבא האזרבייג'ני: 'חיילי המעצמה זכרו היטב, שננו את הקוד הצפון במגילות האחרונות שהתקבלו, רק כך נוכל לנצח במלחמה הזו'..

חיילי המעצמה קעמפו אורו של משיח..!

זכרו היטב, שננו השיחות האחרונות שהתקבלו, רק כך נוכל לנצח במלחמה הזו.. מוכרחים להיות חדורים בהם בדבר מלכות!..

בשתי מילים..
הגנרל מוישי פרידמן

יחי המלך המשיח, לחיים חיילים!

עומדים אנו בפתחו של חודש טבת, כבר בתחילתו נמצאים אנו בעיצומו של חג. מיד לאחר שמונה ימים של 'להודות ולהלל' מגיע יום שמח במיוחד, יום בו כל חסידי חב"ד בעולם רקדו, רוקדים וירקדו עד בלי די, ה' טבת. בקיצ'ער, חודש של שמחה, לא פחות מחודש כסלו בעצמו.

פעם אמר הרבי שליט"א, "שהרי סיימנו את כל ענייני העבודה בגלות", והרבי החל מונה עבודה אחר עבודה ומוכיח שכבר סיימנו אותה, אם כן מדוע בכל זאת לא הגיע הגאולה, בשיחה שם מסיק הרבי, שמה שצריכים זה להיות בשמחה למעלה ממדידה והגבלה וכך נביא את המשיח.

בשיחה זו מתבטא הרבי מלך המשיח שליט"א במילים מיוחדות, "והעיקר - שבמקום אריכות הדיבור. יתחילו במעשה בפועל: לצאת בקריאה והכרזה ע"ד הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח, ובודאי שעל ידי זה יביאו את המשיח בפועל ממש, ובזריזות הכי גדולה.. וואדרבה - ינסו ויוכחו!!!"

חיילים, פשוט לרקוד, לרקוד ולרקוד עד בלי די, נסו והיוכחו!!! תרקדו, ועוד נראה את הרבי המשיח בא לגאול אותנו, נאו..!

מחכה לכם בבית המקדש..
הגנרל מוישי

"וההוספה בלימוד התורה בענייני משיח והגאולה ("מלכות שבתפארת") היא ה"דוך ישרה" לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש"

דבר מלכות
חזרע - מצורע תשנ"א

ממשיכים להלחם

עריכה: מנחם בן דוד. זלמען שניאורי
עיצוב: א. דיגיסל.
מעצב משנה: מנחם בן אורי.
כתבים: יחיא קדמוני, מנחם בן דוד, שמואל בן שניאור, זלמען שניאורי.
ניהול מערכת: ש. דורש, מנחם בן אורי.

4 צברים שלא ידעתם על..

1. המ.פ. יוסי הוא חצי טורקי וחצי פרסי והמשקה האהוב עליו ביותר הוא - קפה טורקי.
2. המ.פ. יוסי החל ללמוד את הדבר מלכות בעומק, כהכנה לקעמפ הבא בו הוא עומד להיות מנהל לימודים.
3. המ.פ. יוסי סיים את כל חלקי הזוהר (!) בהיותו חייל בגיל 13!!
4. המ.פ. יוסי לא מחכה לגאולה.. הוא פשוט מביא אותה!!

העיר ששון [כתיב שושן] צהלה ושמחה, עת נודע לכל כי מנהל הפעילות בקעמפ הגדול בכל העשרים ושבע מדינות 'קעמפ אורו של משיח', לשנת ה'תשע"ח הוא לא אחר מאשר.. בן עירם - יוסי [כתיב יוסיאל] בן חזקיה [כתיב חזקיאל] בן מנחם [כתיב מנחמיאל] לבית משפחת פעילומוקינוסקוביטש [נראה לי כתיב ככה]!!

מיד בצאת חג השבועות, התיישבו נכבדי קהילת ששון לאסיפה חשובה, בה דנו יחדיו טובי המוחות איך להיפרד בצורה היפה והמכובדת ביותר, ממנהל העיר שזה עתה עומד להתמנות למנהל פעילות נעלה. הם ידעו היטב כי הוא מחכה לזה ובכיליון עיניים מצפה הוא לרגע בו יעמדו כל בני משפחת פעילומוקינוסקוביטש וכל בני משפחת מונקבינסקובסקינסקי ויריעו לו, הרי זו הייתה מטרתו כאשר לקח על עצמו להתמסר למשרד הפעילות ה'תשע"ח...

בבוקר בהיר אחד נודע למ.פ. יוס'לה, שכאשר שותים ביצים לא מבושלות, הגרון נהיה חלק ואפשר לצעוק כמה

הקלסר, החולצה והמידרס

שרוצים. מיד נזכר המ.פ. יוס'לה בזה שבקעמפ הקרוב, הוא הולך להיות מנהל פעילות, חרש נכנס המ.פ. יוס'לה למטבח, הוציא שתי ביצים לא מבושלות, שפך אותם לתוך כוס ו...!

שלולית גדולה החלה מתפשטת ומציפה את המטבח, עת הכניס המ.פ. לפיו את תכולת הכוס, הוא לא היה מסוגל לעמוד בטעם המיוחד והקיא את כל התמסית על הרצפה.

אך בליבו החליט, כי הוא עוד ישתה את הביצה ויהי מה! הרי סוף כל סוף הוא חייב קול חזק!!

שבוע לפני הקעמפ, המ.פ. יוסי נכנס למטבח בפעם השניה, הוא לוקח את הביצים ובלי לחשוב הרבה... בולע אותם במהירות.

כחכחכחכח... כחכח יוסי בגרונו והתחיל לצעוק, אהההההה! שאפאצ'ו.. פאלאצ'ו..טאצ'אח.. צלחת זכוכית מדממת, נזרקה לרצפה מעוצמת הצעקה. אחחה, 'סוף סוף הגשמתני את חלומי' מלמל המ.פ. החשוב לעצמו.

רץ הוא מצד לצד בבמה, מרים ידיים למעלה ומיד מוריד למטה, צועק זועק את סיסמאות הגדודים, בלי משים לב כי אילו יצעק עוד צעקה אחת עלול הוא לשבור את התקרה הגבוהה ומי יודע כמה גדול יהיה הנזק.. לפתע,

עולה לבמה המ.פ. מענדל מונקבינסקובסקינסקי, תוחב פתק לכיסו של המ.פ. יוסי...

המ.פ. יוסי יורד במהירות מהבמה, לכזו

אזהרה הוא לא ציפה מסתבר שכבר בכפרים ליד החלו רעידות אדמה מתפשטות, לתושבים הודיעו כי 'גלי קול' עוצמתיים תקפו את אזור הדרום, המשטרה החלה חוקרת אך עוד לא מצאה סיבה לתופעת טבע כה מוזרה..

המ.פ. יוסי ידע כי כל המטרה היא להביא גאולה יחד עם העולם ולא להחריב אותו בשאגות אדירות.. ולכן החליט כי עוד ימצא את הדרך הנכונה בא וכל להציג בכבוד את בני עירו..

'...וזו בדיוק הנקודה, שדווקא כשחושך הגלות מתגבר, אז אפשר להפיץ את תורת החסידות כמה שיותר, ודווקא בתור טעימה מהגאולה...!', כך הסתיים לו נאומו של המ.פ. יוסי בסעודת השבת, הוא ניגש לשולחן הכבוד, השולחן בו יושב הצוות הבכיר, 'ישר כח יוסי', אומרים כולם בפה אחד, 'הצלחת לרתק את החיילים כמו שאף אחד אחר לא מצליח'.

כשחיוך של ניצחון נסוך על פניו, ניגש המ.פ. יוסי למ.פ. מענדל ואומר לו, 'אתה רואה, תמיד ידעתי שיש לי כישרון בלהתוועד, נראה לי שבשנה הבאה (אורו של משיח בגאולה) אהיה מנהל לימודים, זה הרבה יותר מתאים לי!'

י'צתי סהרבה
יותר אתאיס'לי
אנה'ליאורים'

"ישישששש...!"

דידן נצח!

הוא פרץ אל תוך הבנין כמו רוח סערה. לא מביט לשום כיוון, לא רואה מימינו או משמאלו.

הגיע ליעדו, עלה על המדרגות של הבימה, נתן שתי דפיקות מרעישות אוזניים ושגא: 'דידן נצח!'

...

"כן. הרבי ניצח במשפט, כל הספרים יחזרו לספרייה המיוחדת, לספרייה העתיקה של הרבי שליט"א מלך המשיח. יד החסידים על העליונה" קרא יענק'ל, - תמים בשנת הקבוצה שלא עצם עין במהלך כל המשפט, רק ישב ולמד, ובלילות אמר תהילים.

"בסיעתא דשמיא, עשינו מאמץ כביר, ולבסוף הצלחנו! גם השופט הבין שהספרים, בדיוק כמו החסידות בעצמה - הם לא רכוש פרטי, הם שייכים לליובאוויטש, הם רכוש של כל האומה, כל מטרתם היא הבאת הגאולה", אמר / חיזק גו'אל רובינסון, - עורך הדין הראשי בפרשיית הספרים, שעמד במשך כל העת לצד הרבי שליט"א ועשה לילות כימים למען הצלחת המשפט.

"נכון, לאחרי כל התקופה הארוכה הזאת, שוכנעתי. הספרים והרבי, שייכים לחסידים, אמנם היה דיון ארוך וקשה, אך בסוף גבר צד האמת, ופסיקת בית המשפט הייתה ברורה: על כל הספרים לחזור מיד לרשותו של הליובאוויטש'ער ראביי שליט"א, הרבי הגדול." חתם בארשת עייפות השופט סן ג'ונס, שליווה את כל המשפט מיומו הראשון עד לפסיקה הגורלית בה' בטבת.

...

כתב

מלחמה על כס החרוץ

עת בה נתונה גורלה של ליובאוויטש על כף המאזניים, נתפסו אושי המאבק ובית המשפט הפדראלי, לשפון מעט אור על הפרשה העלומה...

מאת ומעט:
אליסף בן דעואל

ממשיכים להלחם אליסף בן דעואל, שמע את כל הצדדים, הוא האזין בדריכות לבחור מקבוצה, לעורך הדין גו'אל רובינסון ולשופט הראשי בבית המשפט הפדראלי - השופט סן ג'ונס, מכולם נשמעה אותה תשובה, אותו קול אחד ברור שאמר בפה מלא: 'דידן נצח!'

כתבנו לא הסתפק בהכרזות גרידא. בשבילכם החיילים, חיילי קעמפ 'אורו של משיח', החיילים המסורים שעושים הכל להביא את ההתגלות כי 'הרבי הוא הכל' - מגיע קצת יותר. הוא ישב איתם כמה שעות טובות ודלה מהם את הסיפורים החמים, את המידע המודיעיני המסווג ביותר - הרי הוא לפניכם - קריאה מהנה והתקשרות איתנה - כי משיח זה הכל!:

"למה בעצם כל כך חשוב לרבי שליט"א הנושא הזה של הספרים? מה כל כך קדוש בהם ומה מדאיג המצב בו הם - חס-ושלום - אינם?"

יענק'ל - תמים בקבוצה:

מה זאת אומרת?! חסיד הוא בטל אל הרבי וזה מה שהרבי אמר! אנחנו בכלל לא מבינים בזה, אלו עניינים ששייכים לרבי שליט"א בעצמו. הרבי התבטא שהם 'משחקים בכתר' כלומר נוגעים רחמנא ליצלן בכיסא המלכות של הרבי..!

"בידיים של חסידות חב"ד" || בנין 770 בזמני החורף

השופט סן ג'ונס ל'חמשיכים להלחם':

'שלוחים' הם ממש כמו מלאכים!

שהוא

יצטרך להגיע ולהעיד. איך אמר המנהל של הלימוד אמר לי.. הרבי הוא באמת הכל!

מבחנתי היה פה ממש מלחמה על המלכות של הראביי, והניצחון המוחץ רק מבטא עד כמה הראביי גדול, 'גאד לאבס הים' -האלקים אוהב אותן]!..

נפלא! ממש נפלא! ואם כבר דיברנו על העדות, אז בא נשאל איזו שאלה גם את העורך דין: מר ג'ואל, מה אתה יכול לספר לנו על העדות שנתנה הרבנית הצדקנית, הרבנית חיה מושקא ע"ה, אשתו של הרבי שליט"א מלך המשיח:

אוהו. זו הייתה עדות שממש תרמה למהלך המשפט. אפשר לומר שזו אחת ההשלכות שבדרך הטבע היא זו שגרמה להחלטת בית המשפט.

אחד הדברים המרכזיים היה שכששאלו אותה מה היא חושבת 'למי שייכים הספרים' היא ענתה:

הרבי והספרים שייכים לחסידים! זאת אומרת שלא רק הספרים, אלא גם הרבי בעצמו, ובעצם כל דבר שיש בעולם, הכל נועד למטרה אחת: בשביל לפעול בעולם את ההתגלות. וכמובן שהאוצר הגדול של הרבי הקודם 'הריי"ץ' חייב להישאר בידיים של הרבי שליט"א, שהוא זה שפועל את כל המהלך.

תודה רבה לכולכם! אני בטוח שהחיילים החסידים, יעשו את השימוש הנכון ביותר במידע שנתתם להם, הם פשוט יתפסו את הספרים, ייקחו את השיחות של הרבי ובפרט את ה'דבר מלכות' וילמדו וילמדו וילמדו כל הלילה, ואחרי זה כל היום יעשו מבצעים, פשוט יחיו גאולה!

הרבי הסביר באחת השיחות שזה לא סתם גניבה של ספרים אלא קטרוג מלמעלה. הצד שכנגד וה'סטרא אחרא' רואה שכביכול חב"ד לא מספיק פעילה. כביכול לא עושים מספיק בשביל להביא את הגאולה.

אני אגלה לך, שבתקופה האחרונה הרבי מלך המשיח שליט"א ביקש מאחד החסידים העסקנים לארגן אלבום מרהיב עם תמונות מכל הפעילות של ה'בתי חב"ד' בארץ בכל ענייני היהדות, בתוך זמן קצר ביותר! החסיד כמובן עשה את כל מה שביכולתו והצליח לעמוד בקצב. כשהרבי קיבל את האלבום הוא שמח מאוד והביע מעין 'אישור' שלזאת הייתה כוונתו. החסידים הבינו שזה בעצם הייתה תשובה ל'סטרא אחרא' להראות להם שהנה, כן עובדים וכן פועלים, וזוהי אחת הסיבות שגם השופט פסק שהכל שייך לרבי! 'חב"ד איז אקטיב' -חב"ד היא פעילה].

איזה יופי! אבל אם כבר מדברים על השופט אז בא נשאל אותו איזו שהיא שאלה: כבוד השופט, מה אתה יכול לספר לנו על ההתרשמות שלך מן המשפט?

השופט סן ג'ונס: 'ט'ה טרוט' איז [-האמת היא], שהדבר היחיד שאיתו יצאתי מהפרשייה הזו הוא: הראביי מליובאוויטש הוא המלך המשיח! למרות 'ט'האט איים נאט ג'ואיש' [-שאני לא יהודי] ומקיים רק 7 מצוות בני נח, הצלחתי להבין, שמה שמעניין את הראביי זה בכלל לא דברים שמעסיקים אנשים רגילים. הראביי הוא באמת אחד שאכפת לו מכל האנשים בעולם, לא סתם הוא נלחם על הספרים, הוא מבין שזה נכס לאומי, שחשוב שהוא יהיה בידיים של חסידות חב"ד, כי האנשים שלו שהוא קורא להם 'שלוחים' הם ממש כמו 'איינג'ולס' [-מלאכים], מכינים את כל הגלובוס לעולם הטוב שהם קוראים לזה 'הגאולה'.

לא פלא שכשהצד השני רצה שהראביי יגיע להעיד במשפט אני פסקתי בהחלטיות שהראביי הוא 'קינג' כלומר מלך. מלך צריך להיות מכובד ולא מתאים

תפארת

שמות הכוכים באסימרה החודשית:

...
10 מעטפות נדירות
מאלבום ציאות השם
· החייל מנחם חוגי (ת"ת תל אביב)

תיק 'מונקעס' יוקרתי
· החייל לוי יצחק גבריאל (ת"ת תל אביב)
· החייל מענדי זיו (ת"ת לוד)
· החייל אבנרביה (ת"ת קריית)

שבת סיירת // מסיבות שבת

<< והנה הסיירת הראשונה שכבר הספיקה לקיים שבת סיירת עוצמתית במיוחד, בה נפגשו חיילי ומפקדי הסיירת לשבת שלימה בביתו של אחד המפקדים. סיירת 'מסיבות שבת' של המפקדים התותחים אברהם סיגמן ומענדי סגל, נפגשה בשבת פרשת 'תולדות', בביתו של המפקד סיגמן.

המפקדים והחיילים יחדיו, חוו שבת שלימה באווירה של הקעמפ, כמו כן נהנו משלל הפתעות שמערכת 'ממשיכים להלחם' מעניקה לסיירת שתקיים שבת מעין זו... כך נמסר לכתבנו, במוצאי שבת החיילים סירבו לחזור הביתה, הם טענו בתוקף ש'כמו אורו אין עוד בעולם', ולכן רוצים הם להישאר באווירה של הקעמפ, לנצח!

<< היכוננו! היכוננו! הנה זה בא, הרגע לו ציפו כולם, 'שבת בקהילה' הראשונה לשנת ה'תשע"ט נראית באופק. כמו בכל שנה, ניפגש כולנו בשבת סוערת ועוצמתית במיוחד, לאורכה נחזור יחד לאווירה המיוחדת בה שקענו במהלך הקעמפ, נפגוש את מפקדינו האהובים ונתוועד איתם עד ש... עד בלי די! השבת הראשונה תתקיים בעז"ה, ברחבת עזרת ישראל בבית המקדש השלישי, בהנחייתו של אחד הלויים שיצטרף אלינו למהלך השבת.. שאר הפרטים יפורסמו בהמשך.

▶ הרדיו של
החיילים

רדיו
אורו

קליפ מושקע שעשו על המנון של כתיבה לרבי, 'הנני חייל צעיר', והיה גם נאום של מנהל הלימודים על זה שאנחנו חיילים של הרבי, וחיילים של הרבי זה אומר שהם בטלים אליו ועושים את כל מה שהוא רוצה, בלי הרבה מחשבות והיסוסים.

אבל עוזב את כל זה, העיקר הוא מה הרגשנו בתוך הלב, לפחות בלב שלי זו הייתה ההרגשה, הסתכלתי אז על הרבי שליט"א ואמרתי לו בליבי, רעבע, תמיד ידעתי שאני חייל שלך, תמיד ידעתי שאני משמש בצבא שלך שהולך בעז"ה לפעול את ההתגלות עוד היום, אבל אף פעם לא הרגשתי כך, שהכל באחריותי, שאני קיבלתי ממך תפקיד כה חשוב לדיימ, עכשיו כשאני חושב על זה, אני מבטיח רעבע, אעשה ככל שביכולתי כדי לגרום להתגלותך המזורזת תיכף ומיד ממש.

המג"ד: וואו מאיר, גרמת לי כמעט לבכות ולא מעצבות, דמעות של שמחה, איזה כייף לנו שאנו חסידים של הרבי, אנחנו עושים תמיד את מה שהוא רוצה, אנו יודעים שזו האמת ולא נסוג ממנה אפילו לרגע. אשרינו שהרבי שליט"א הוא כל חיינו, רק בשבילו ובשביל מטרתו אנו חיים!

המ.פ.: לא לא, המג"ד תעשה טובה, אל תבכה לנו כאן..

המג"ד: טוון טוון טוון . . .

המ.פ.: וואי וואי, איזה לא נעים בכלל. החיילים שמו לב?

המג"ד: לא. לכן אני אומר לך לשמור על זה בשקט, לא לספר לאף אחד.

המ.פ.: טוב, אצלנו הייתה כניסה מוצלחת ביותר. אבל מה שאני רוצה לספר לך, זה משהו אחר לגמרי.

המג"ד: על מה אתה כבר יכול לספר, אם לא על הכניסה של מנהלי הפעילות, או על האוכל הטעים שצוות המטבח שלכם הכין..!?

המ.פ.: למה ככה? אני רוצה לספר לך, על מעמד ההתחיילות שהיה בסוף היום. המעמד הזה היה אחד הרגעים הכי מרגשים שהיו לי בחיים, עמדנו כולנו ביחד והכרזנו את הכרזת הקודש 'יחי אדונינו', מול התמונה של הרבי שליט"א.

ואם כבר מדברים, היה נאום של הגנרל חיים מרטון, והוא הגיע לשטח כמו איזה קצין במלחמת ופרצת. היה חושך, פתאום שמענו קול מנוע של רכב, הסתכלנו כולנו לצד ימין שם הפוער רכב, כשאורות הפנסים שלו מסנוורות את עינינו, יצא מתוכו הגנרל חיים ועלה לבמה.

המג"ד: וואו! חזק! נו, מה עוד היה?

המ.פ.: אהה, גם ראינו

שזה חייבנו

וקיימנו והגיענו לזמן הזה!

בכל גופו, עת בה נכנס לחדר הנשיא להתקבל אצלו ל'יחידות', כבר זמן רב הוא נושא עמו קושי גדול, וכעת הוא בא אל הרבי האמצעי לפרוק בפניו את אשר על ליבו.. הרבי מאזין לחסיד כאל בנו יחידו ולבסוף פושט הרבי האמצעי את שרוול מעילו ופצע גדול מתגלה במקום, פצע זה נעשה - אומר הרבי - כי כואב לי כאשר לך כואב, וידוע שאצל הנשיא היה ההתקשרות כל כך עד שצפד עורו על בשרו..

...

העולם הומוה, השוק מוצף באלפים, והעירייה כולה כמרקחה, צעקות הרוכלים נשמעו בעוז, הן לא בכל שנה מזדמן השוק לעיירת ליובאוויטש.. אך הנשיא כאילו

עת בה שריו עולם כולו על כף מאזניים, פילחו להם אל ארובות השמיים קולות כריתת עצים צורמות, עמוק במעבה היער הרוסי ניצב הנשיא, בשעה בה מונחות אגרות ה'פסק'דין' בין הפטיש לסדן, הוא פסק מתפילתו, פשט את טליתו, הניח את כל מלאכי השרת להמתין לתפילותיו הקדושות, ו.. יצא אל היער הסמוך, נטל הגרון בידיו והחל חוטב עצים עבור יולדת הדרה בקצה הכפר, כאשר כרת כמות מספקת צעד לעבר ביתה, בישל מרק והאכיל בעצמו ליולדת, מפני שלא היה אנשים שם בבית..

...

חיל ורעדה החל מתפשט

להרוג, ולאבד.. זה עתה התמנה הרבי הרש"ב לשמש כמנהיג קהילת חסידי חב"ד, וכבר צנחה גזרה חדשה על ראשי היהדות במדינת רוסיה, חלקם טענו כי אין טעם להילחם, וכי הסיכוי לנצח הוא אפסי, אך לא כן הרבי הרש"ב, הוא ידע כי גזירה זו עלולה להשפיע על חיי כמה מהיהודים, ולזה לא ייתן לקרות.. חיש קל ארז הרבי את מטלטליו ועלה על הרכבת בדרך למוסקבה, שם יכנס לבניין הממשלה ויפגש עם הנוגעים בדבר, על מנת לבטל את הגזירה החדשה. 'יודעי דבר' טענו לרבי כי כדאי שאחיו 'הרז"א' ילך במקומו, שהרי הכניסה לשם כרוכה במסירות נפש ממש! אך הרבי לא חש אליהם כלל, ונסע בעצמו, והצליח..!

...

סיפורים אלו שמענו

עצר עולם מלכת, כבכל יום צועד הוא לעבר ה'חדר הגדול' [מקום בו היה הרבי ה'צמח צדק' מתפלל], ומתכוון להתפלל תפילת שחרית. בדרך ניגש אל הרבי יהודי אשר היה זקוק להלוואה של כחמישה רובלים עבור עסקיו בשוק, הרבי שכאמור היה קודם התפילה, אמר לאותו יהודי כי בסיום התפילה ישלח לו את הסכום שביקש, אך לפועל כאשר נכנס אל ה'חדר הגדול' חישב כי בכל שעה מכפיל השוכר את רכושו, וכל רגע שמתעכב מלהלוות לו את הסכום נחסר לשוכר בעסקיו, יצא הרבי הצמח צדק חזרה אל השוק להלוות גמ"ח לאיש פשוט שהיה נוגע לו בפרנסתו..

...

יונגערמאן יונגערמאן [אברך], יין נסך איז מטמטם המוח והלב, זיי א ייד [היה יהודי]..! כך גער בו כ"ק אדמו"ר מהר"ש, ליבו של האברך כמו נחצה לשתיים, זה זמן רב הוא בורח מכל עניין הקשור ליהדות, הוא הרחיק עד לפאריז, שם שכר דירה לבדו, כך חשב כי יצליח לחמוק מכל עניין של תורה ומצוות. אך באחד הלילות, כאשר היה יושב בחברתם של הוללים גויים ומבשם ליבו ביין, הופתע עד עמקי נשמתו.. בפתח המרוזח עמד רבו - אדמו"ר המהר"ש ואמר את אשר אמר, האברך ידע כי אצל הרבי הזמן יקר מאד ונסיעה כה ארוכה עלתה לרבי בזמן רב, ולא הרחיק היום ובא האברך בפני הרבי לבקש תשובה על מעשיו, ולבסוף יצאה ממנו משפחת יראים וחרדים..

...

בחלונותיו הגבוהים של בנין הקרמלין נצפו יושבים חרשי המזימות, כשלנגד עיניהם ניצבת מטרה אחת - להשמיד,

אחוות לוחמים כאן ועכשיו

כי
באח"ל
לא נחים
לרגע

אותנו מכל הצרות..!

נאלמתי דום, אפילו לחייך לא יכולתי, תמיד אמרו לנו שאנו חיילים ותפקידנו להביא את המשיח, אבל כששומעים את זה מחייל שבכלל לא שומר תורה ומצוות (לעת עתה), זה משהו אחר לגמרי, פתאום קלטתי שיש לי תפקיד חשוב וגורלי, שהאחריות לביאת המשיח מוטלת עלי באופן אישי!

...

חיילים! אנו לא צריכים אף אחד שיבוא ויאמר לנו מהו תפקידנו, יש לנו רבי, והוא הטיל עלינו את התפקיד המיוחד הזה, הבאת הגאולה האמיתית והשלימה. יחד עם התפקיד גותן לנו הרבי כוחות, להפוך את העולם ולגרום להתגלותו המיידית לעין כל! אח"לניקים, תהפכו את העולם!

שכם, לוי

והפעם עם
המפקד
לוי שמלה

<< לחיים... >>

לחיים חיילים אהובים! חיילי הגדוד הצעיר בקעמפ, גדוד אח"ל. רציתי לשתף אתכם בחוויה שעברה עלי, כאן, בישיבה בצפת..

יצאתי מהזאל לכיוון הפנימיה, בה נמצא גם חדר האוכל, זה היה בצהרי היום, הייתי בדרכי לחדר האוכל לאכול ארוחת צהריים. אני עובר ליד המכללה (ששוכנת באותו רחוב בו שוכן הזאל), עוברים לידי קבוצה של חיילים, הם נראים במיטבם, מדים יפים ומגוהצים, רובה תלוי לו על כתפיהם, הולכים ברחוב אחרי מפקדם.

בחולפי על פניהם, זרקתי משפט מעודד לכיוונם, משהו כמו 'אשריכם חיילים יקרים, שאתם מגינים ושומרים עלינו'.

הם חייכו והמשיכו הלאה, לפתע עצר אחד מהם ואמר: 'אתם החיילים האמיתיים, אתם אלו שתביאו את המשיח, אנו נשמור עליכם בגבולות, במלחמות, אבל אתם תעשו הכל ותביאו לנו כבר את המשיח, שיגאל

רוחו של הרבי לא יכל לעמוד..

יודע אני - אמר הרבי - כי ייתכן ולא אצא משם בחיים, לזאת נוטל אני עמי תכריכים, אך לא הדבר הזה ימנע ממני להיכנס, מצבם הרוחני של יהודי רוסיה חשוב יותר!..

...

חיילים, בנים אהובים! הביטו וראו איזו מסירות נפש עצומה, סיפור כזה מבטא בצורה כל כך חזקה עד כמה גדולים 'רבותינו נשיאנו', אך לא!.. פה בדיוק טמונה הנקודה! הרבי לא מספר על גדלותם של ה'רביים', הרבי מספר על כך שהאדמו"ר הזקן הרגיש שאין מי שיעזור לילדת בקצה הכפר, על כך שהרבי האמצעי הרגיש על בשרו שלחסידי קשה..

כן! הרבי מרגיש כל אחד מאתנו!..

הרבי שמח כשהבנים שלו שמחים, לרבי כואב כשלנו כואב, כי אנו מקושרים לרבי והרבי קשור אלינו..

חיילי קעמפ אורו של משיח!..

אנו נמצאים בשלושים יום קודם יו"ד שבט - יום קבלת הנשיאות - מוכרחים להתכונן - כי הרבי הוא הכל!..

מהרבי שליט"א, ממש בהתחלה..

כאשר קיבל הרבי בגלוי את הנשיאות ביו"ד שבט תשי"א, פתח הרבי באמירת מאמר "באתי לגני..". בו הודיע לנו מה מטרתנו - להביא גאולה בפועל ממש!..

ו.. עוד נקודה קטנה, שמשנה ממש הכל..

הרבי מספר במאמר הראשון - מאמר 'קבלת הנשיאות' - כמה סיפורים על כל אחד מהנשיאים, על רבותינו נשיאנו מסופר מאות סיפורים המבטאים את גודל המסירות נפש ואהבת ישראל עצומה שהייתה להם, למשל..

בניין הקרמלין המאיים נראה באופק, עת בה שרויה האומה היהודית בסכנה של ממש גזרו הקומוניסטים גזרה חדשה, קשה מקודמה, חתומה הייתה בטבעתו של הצאר בעצמו ואין איש שיוכל לבטלה, אך לא אחד כמנהיג החסידים ישקוט.. הרבי הרש"ב החליט כי ייסע למוסקבה, אל הצאר בעצמו ויהי זה..

שליח מהיר נשלח אל הרבי מטעם 'איגוד הרבנים' לנסות להגיעו מלהיכנס בסכנת חיים של ממש, אך כנגד עוז

שעה חיינו

וקיימנו והגיענו לזמן הזה!

איזה מציק, שכחתי את המחברת שלי בבית, אין לי עם לחלוק את רגשותיי, או לספר לו כל מיני דברים שמציקים לי. פתק, אני מצטער שאני נופל עליך כך ביום בהיר, אבל אתה תאלץ להחליף את המחברת שלי, בסדר...?

יום שני בבוקר //

השעה 07:32, אני מתעורר לקול קריאותיו של העמ"ד אשכנזי-הסמג"ד כבר מאוחר, קום..!

אני פוקח את העיניים ואני רואה את העמ"ד מסתכל עלי במבט מוזר, לא הבנתי למה, אולי בגלל שנרדמתי על הדף של הרמב"ם? אני מתיישב על המיטה ומתחיל להתלבט, לנעול נעליים או סנדלים? תוך כדי התלבטות אני מביט לצד ורואה את הסמג"ד גורן מסתכל עלי ומבליע חיוך, לא הבנתי למה? מה, אסור להתלבט האם לנעול נעליים או סנדלים? לפתע נכנס למגד"ה הגנרל מוישי, (הוא בא לקחת את הרישום נוכחות של אתמול) תוך כדי שהוא מביט עלי ו.. צוחק!

פה כבר לא יכולתי להתאפק, זה ממש חוצפה..

אתם יכולים לומר לי בבקשה למה אתם צוחקים?

הפנים שלך - אמר לי הגנרל - מקושקשות ב'חייל חסיד שמח'.. אוי, איזה בושות, זה בטח המ.פ. יוסי והמ.פ. מענדי.

פתק חביב שלי, אנחנו נזכור את זה ביחד ונראה להם שיתנו לא מתחילים...

**והפעם עם:
הסמג"ד
מזרחי**

מלחמת אפרצת, אחות לוקר //

אני מאד מקווה שהפתק הזה לא יגיע לידיים זרות... פשוט לא יכולתי שלא לספר לך מה קרה היום.. זה היה כל כך מצדח..

אמנם מהקולף האחרון ששלחתי לך יצאת מוקדם... עבר כבר שבוע, אך לא שכחתי את ההלבן, החלפתי שאני הולך לצלוע לרחץ את הפנים בדרך מאד מקורית וצ'ריתית.

המ"פ פיי"ם נכנסו לחדר האוכל, מלאו לצמח צלחות עם סלט ג'נינה ואח, שמו אותם על השולחן של הצוות והלכו לצלוע את הסיסמאות של הפלגות במיקרופון (דרך אגב - אני עד היום לא מצין למה המ"פ יוסי צ'רך מיקרופון שמועץ אותו למ ככה) אני ניצחתי את ההצדמות שמתי להם בסלט תלפין צ'ילי חריף שהשגתי מלוצה מועד, ואיך הצלחות שלהם הניחתי 2 כוסות פאי מאולת הציב ככפית שלמה של מלח..

כלזור דקות ספורות המ.פ. יוסי והמ.פ. מענדי התיישבו במקומותיהם, הם רק לקחו כפית אחת של סלט והפה שלהם התחיל לזרוז מחד חריף, הם מייד לקחו את כוסות הפסל כדי להרזע את החריף, אך משהו באטמוספירה העלה את הפה שלהם כשהם ישר על הפנים של השני!

*כשלו הפנים שלהם צלועת באדום...

היום האחרון, משפט צוות //

ידעתי שהם לא ישכחו את מה שעשיתי להם, ואם הם לא החזירו לי עד עכשיו אז כנראה שזה יקרה במשפט צוות, הספקתי להציץ בשקית שלהם וראיתי באמת שיש שם צבעי פנים, אני הייתי בטוח שזה מיועד בשבילי, כבר התחלתי לתכנן מה לעשות ברגע שהם יקראו לי.. אך להפתעתי כאשר הוציאו את הצבעים קראו למג"ד זלמנוב, וגזרו עליו שיצבע את פניו בצבעים האלה. נשמתי לרווחה, לפחות אני לא אצטרך לצבוע את הפנים שלי.. והנה מגיע התור שלי. והעונש שקבלתי הוא... לאכול נקניקיות לא מבושלות...! זה ממש בדיחה של עונש חשבתי לעצמי, אני אוכל את הנקניקיה הראשונה ו...אווווו זה מלוח נורא! אבל אין מה לעשות, זה העונש.. סיימתי לאכול בזריזות והתיישבתי במקום תוך כדי שאני מבטיח לעצמי שכאשר אהיה גנרל, עוד אראה להם מה זה...

**פתקים
אכיסו של..**

« השמיים לרגע נראו בצבע קצת שונה מהרגיל, באחת נהפכו לצבע אפרפר מוזר, אותו צבע מוזר התקרב והתקרב במהירות לכיוון עיני המתבונן.. צבעם של השמים הפך חזרה לגוון הרגיל, אך עתה הכבישים כוסו באותו צבע אפור ומוזר..

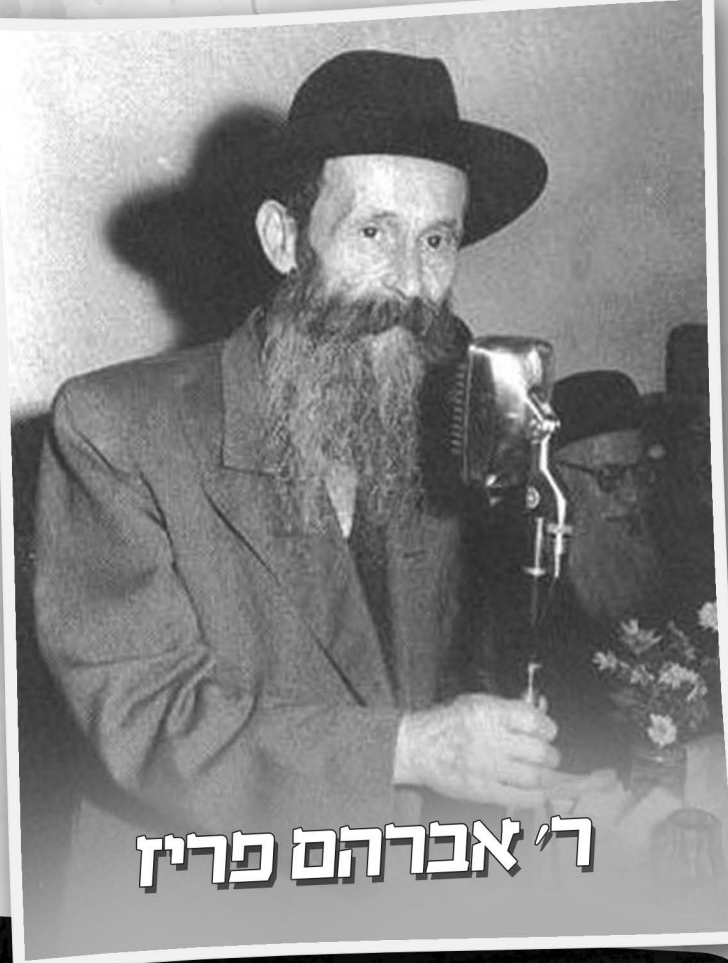
כשמדברים על לוחמים של הרבי בדור השביעי שעשו את כל שביכולתם כדי להביא את המשיח, אי אפשר שלא להזכיר בראש ובראשונה את ר' אברהם פאריז.

ר' אברהם היה פשוט חסיד 'משוגע' (כלשונו של הרבי שליט"א 'קרייזי אבאוט משיח'), ולא סתם משוגע, הוא עשה את כל מה שנדרש מבלי להתפעל מהסביבה.. לר' אברהם ישנם כמה מכתבים מפורסמים אותם כתב לידידו, בהם רואים עד כמה גדולה הייתה אהבתו לרבי שליט"א..

כולם בטח מכירים את המשפט של ר' אברהם (שגם הוא לקוח מאחד ממכתביו) 'הרבי שליט"א מוכרח להתפרסם מסוף העולם ועד סופו!'

אחד הסיפורים היותר מעניינים על ר' אברהם, הוא מהתקופה בה היה מתגורר בארץ הקודש..

ר' אברהם הדפיס אלפי פלאיירים המסבירים את

ר' אברהם פריז

לוחמי החזית

ה'תשס"ג (ה'תשס"ג) 23/1

עניינו ומהותו של מלך המשיח, ומיהו זה המלך המשיח, שם כתב ר' אברהם בפירושו לעין כל שהרבי הוא מלך המשיח. ר' אברהם עלה על מטוס קל (מטוס קטן כזה, כמו של טיסה בשמי הארץ), איתו הוא טס מעל העיר תל אביב, והשליך מחלון המטוס את הפלאיירים מעל שמי העיר.

השמיים לרגע נצבעו בצבע אפור מוזר, עד שכל הפתקים נחתו על הרצפה והציפו את רחובותיה הסואנים של העיר תל אביב, לא

היה אדם בעיר שלא שת ליבו, לאלו השוכבים בנחת על הרצפה, מחכים לזוג עיניים שתעיין בהם, כל עובר ושב הסתכל בפליאה במראה המוזר, והוכרח לקרוא את שכתוב בפתקים.

בכך הפיץ ר' אברהם לכולם מיהו מלך המשיח, מבלי להתפעל מאף אחד.

סופו של הסיפור אז, לא היה כל כך נעים, הרבי ביקש מר' אברהם לנסוע לתל אביב, ולאסוף את כל הפלאיירים מהרחובות. אז אמר הרבי לר' אברהם, שעוד לא הגיע הזמן בו יותר לפרסום מיהו מלך המשיח, על כן שיאסוף הכל, אך לא לזמן רב..

הסיפור קרה באמצע שנות הכ"פים.. אך כולנו יודעים שכיום, לאחר השיחות הידועות של הרבי שליט"א מלך המשיח המובאים בספרי הדבר מלכות תנש"א-תשנ"ב, ולאחרי שהרבי בעצמו הפיץ את זהותו של המשיח (באמצעות ה'סאטעלייט [שידור חי על ידי לוויין] שבטח כולם מכירים, הרבי עודד את שירת 'יחי לעיני כל העולם, ובכך פרסם ברבים, לכל באי עולם מיהו המלך המשיח), עכשיו ברור ומובן שלא רק שמותר לפרסם מיהו המשיח, אלא חובה מוטלת עלינו, ונעמוד בה ונבצע אותה בכל התוקף - לפרסם לכל שיש נביא בישראל, שהוא המלך המשיח ועל ידי עוד מעשה קטן של כל אחד מאיתנו, הוא יגאל אותנו תיכף ומיד ממש.

נראה ראביי יהודי, זקן לבן עיטר את פניו ואור מיוחד קרן מהם, מאחוריו ניצבה לה בגאון חנוכייה גדולה מוזהבת זה הזכיר לי נשכחות... מה שתפס אותי ולא נתן לי להמשיך לתוכנית אחרת היתה השפה בה דיבר.. זו הייתה שפה שגרמה לי לחזור עשרות שנים אחורה.. לימי הילדות שלי, כאשר עוד הייתי יחד עם הוריי..

אותו אדם קדוש אמר שבאמצעות ה'לוויין' שפיתחו, ניתן לצפות ב'התוועדות' מכל מקום בעולם וכך אפשר לברר את כל העולם על ידי עשיית פעולות באותו המקום ולהביא את הגאולה, במוסקבה, בפאריז, ביפן, באוסטרליה, בהודו ובקלקוטה..

ה'ראביי' לא הזכיר בכלל כפרים, רק מדינות... רק מדינות ו.. את כפר קלקוטה!.. עבורי זה כבר הספיק, בשבילי זה היה ברור, אני נולדתי יהודי ואני אשאר יהודי ומעתה - כמו שאמר ה'ראביי' - אעשה

הם רצים מרוגשים אל הבית, הן כבר כמה ימים מסתובבים הם בכל הכפר ויהודים, אין!

דופקים בדלת, ולאחר דקה של המתנה מתוחה, פתח להם אדם נסער את הדלת, מרוגש כולו כשדמעות זולגות בעיניו.. אם בתחילה היו שני התמימים מעט מבולבלים, אז עכשיו לאחרי קבלת פנים כה משונה הם הסתבכו לגמרי..

במבוכה נכנסו לביתו, כאשר מעדיפים הם שלא לדבר ולתת לרגשות הסוערות להציף את האדם העומד מולם.

"..וכך החלטתי שאם הקב"ה לא שולח לי סימן כל-שהו שבאמת אכפת לו גם ממני, אני הולך וממיר את דתי..", סיפר להם היהודי הנסער את שעבר עליו בשבוע האחרון.

"לתומי, יושב אני מול מסך המחשב ומעביר תוכניות ושידורים, עד שלפתע... עיני כמעט ויצאו מחוריהן, על צג המסך

הם נמצאים באמצע כפר מוזר מבלי לדעת כיצד נחלצים ממנו..

אמנם איך לצאת מהכפר הם לא יודעים, אך ברור להם ללא כל ספק כי נקלעו לכפר המוזר, רק בגלל שהרבי מלך המשיח צריך אותם במקום הזה דווקא!..

אז מה באמת הם עשו שם..?

כבר למעלה משלושה ימים שהם משוטטים בכל הכפר, מחפשים מישהו שיוכל להזדהות בתור יהודי, אבל, זה לא קורה... "כמה אפשר לחפש?", הם מהרהרים לעצמם.

אלא שלפתע, הם רואים מרחוק על אדן החלון של אחד הבתים, כמה אבוקות דולקות ונר אחד קצת יותר גבוה מחבריו, זה לא היה נראה חנוכייה, אך זה בהחלט מצריך סקירה קצרה על בעל הבית שבחר סתם כך להדליק נרות בצורה כזו על אדן החלון...

כסוף הם הגיעו, אך זה דרש מהם זמן רב וכוחות נפשיים מרובים, היה ברור להם כי ללא כוחו של המשלח מי יודע איפה הם היו כעת..

אם נקרא לשום-מקום הזה 'קצה העולם', זה עדיין לא יוכל לבטא את המקום המוזר שאליו הגיעו, 'קלקוטה' - כך נקרא הכפר המשונה.. שם מוזר, נכון? מסתבר שהמקום הזה משונה לא פחות מהשם שלו...

הימצאותם של שני תמימים במקום שכזה אומרת, כי יש להם סיבה לא שגרתית בכלל, ואכן בהחלט לשני התמימים שהגיעו לקלקוטה הייתה שליחות רצינית ותמוהה עוד יותר.

הם נשלחו על ידי השליח ב'פושקאר' לעיר 'דלהי' בשביל לחגוג שם יחד עם עוד כמה יהודים את חג החנוכה, אך לצערם איבדו את הדרך בין עשרות הפניות, כעת

קלקוטה

פגישה מרגשת
בקצה העולם..

טבת

מזל טוב

מויאל מנחם מענדל || י"ט טבת
 נווה מנחם מנדל || ד' טבת
 נרבונה דוד חיים || כ"ד טבת
 סטולין שלמה || י"ד טבת
 קגנר יוסף יצחק || י"ג טבת
 קהניאל לוי יצחק || ז' טבת
 קופציק מנחם מענדל || י' טבת
 קלי מנחם מענדל || י"ט טבת
 קרומבי אריה לייב || כ"ז טבת
 שובלי אליסף || כ"ב טבת
 שובלי אלנתן || כ"ב טבת
 שחר יחזקאל || ד' טבת
 שמח מנחם מענדל || י"ז טבת
 שמלי יוסף יצחק || כ"א טבת
 תור יוסף יצחק || י"ד טבת

אברהם מנחם מנדל || כ"ג טבת
 אברהמי שמואל || כ"א טבת
 אדר שניאור זלמן || י' טבת
 אורן יוסף יצחק || כ"ח טבת
 אטדגי מנחם מענדל || י' טבת
 איתן יוסף יצחק || א' טבת
 בראון נחום יעקב || י"ב טבת
 גולדברג שניאור ישראל || ד' טבת
 גינזבורג שמואל || כ"ג טבת
 הוד שלום דובער || ג' טבת
 הוד שניאור זלמן || כ"ט טבת
 הרטמן יחיאל מאיר || כ"ב טבת
 ויינשטיין יחיאל אהרן || ב' טבת
 חדד אור יוחאי || י"ט טבת
 לדיוב מנחם מענדל || כ"א טבת

פעולות במקום בו אני נמצא ואביא את
 .. איך ה'ראביי' קרה לזה? ..גאולה!
 לא יכולתי להתאפק, הבנתי שהיום
 חנוכה ונזכרתי שאבא שלי היה מדליק
 בחלון אש ונר אחד היה יותר גבוה
 מהשאר, כך ממש עשיתי..

שולם ומענדי ישבו מולו המומים.
 "מקומנו אינו נפקד בסיפור מדהים
 שכזה" פנה שולם לאותו יהודי נסער, אך
 הוא הניח את ראשו בין שתי ידיו וזרם
 הדמעות החל פורץ מעיניו..

לאחר כמה דקות של שקט מביך,
 התרומם היהודי מעל כסאו, ניגש לארון
 עץ מגולף שעמד במרכז הסלון, ותוך
 פתיחת מגירה כלשהי פנה לבחורים
 באומרו "אני חייב לראות שוב, יחד אתכם
 את הווידאו מה'ראביי' הקדוש".

התיישבו השלושה על הכורסאות
 שבסלון הרחב, ולנגד עיניהם נראו פניו
 הקדושות של הרבי - אבא אוהב..! הרבי
 מלך המשיח יושב בהתוועדות ובעוז
 מעודד את השירה...
 כך ישבו וצפו משך זמן ארוך בווידאו.
 לפתע הגיע הרגע בו התחיל הרבי שליט"א
 לדבר על הלוויין, היהודי זז בכיסאו באי
 נוחות, הנה מגיע הרגע ששינה לו את

קלקוטא

"ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן
 בהם, והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם" (היום יום י"א ניסן)

שבת בקעמפ

דאס איז שמחת תורה

שי אישי ומיוחד לכל חייל

באקעמפ 'ממשיכים להלחם' נוצמתי

פעילות מאתגרת

התועודיות עם צוות הקעמפ

הרשמה חובה (ח' - ט"ז מנח)
בין השעות: 18:00 - 20:00
052.9523.770

ש"פ שמות, כ"א טבת
נחלת הר זב"ד - ארץ הקודש

ממשיכים
להלחם

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

תפארת

תן כותרת:

המשימה
החודשית

להשתתף בהתועדות
לרגל היום הבהיר ה'
מנח - דיין נצח

נענך חיים מיטאן

נחמ' יוסי שמואלביץ

נחמ' יצ' שמואלביץ מיטאן

קטנטנים

חגיגה
בולדת

חגיגה
צוירה

תמונות ורגעים || פעילות 'פורצים את גבולות סמרקנד'

